

Nummer: 34 53

Rep. nr.:

Zitting van:
11 OKTOBER 2006

EINDARREST

Het HOF VAN BEROEP, zitting houdend te ANTWERPEN,
ACHTSTE KAMER, recht doende in burgerlijke zaken, heeft
volgend arrest gewezen:

Inzake : 2006/RK/50

Het VLAAMS GEWEST
vertegenwoordigd door

APPELLANT

tegen de beschikking van de Voorzitter van de rechtbank
van eerste aanleg te Turnhout, zetelend in kort geding,
d.d. 16 januari 2006

vertegenwoordigd door Mr. oco Mr.
advocaat te

TEGEN :

1.
wonende te

2.
met zetel te

GEÏNTIMEERDEN

vertegenwoordigd door Mr.

loco

Mr.

advocaat te

Gelet op de door de wet vereiste processtukken, in behoorlijke vorm overgelegd waaronder de bestreden beschikking van 16.1.2006, volgens verklaring van partijen niet betekend, en het verzoekschrift ingediend op 16.2.2006 waarmee een naar vorm en termijn regelmatig hoger beroep werd ingesteld.

1.

is eigenaar van percelen grond te
ten kadaster gekend onder

. Deze percelen sluiten aan bij de terreinen van de
hierna verkort weergeven als

Op 24.8.2004 kwam een vergunning om
stallen en schuren te slopen en hij vatte de werken vervolgens aan.

Op 20.1.2005 kwam een vergunning tot inhuizing van
de aan het over een maximumlengte van
6 meter.

Op 18.3.2005 werd vastgesteld dat en
op voornoemde percelen werken uitvoerden zonder vergunning,
nl. de verharding van het ene perceel met steenpuin en de ophoging
van het andere perceel met uitgespreide houtsnippers. Op 21.3.2005
werd hiervan proces-verbaal opgesteld door de lokale politie
en werd bevel tot staking der werken gegeven.

De PV's bereikten de stedenbouwkundig inspecteur op 23.3.2005 en op 31.3.2005 ging hij over tot bekrachtiging van de stakingsbevelen.

waren het hier niet mee eens en zei lieten het Vlaams Gewest dagvaarden in kort geding.

2.

De oorspronkelijke vordering van 19.4.2005 strekt ertoe dat gezegd zou worden voor recht dat de *"stakingsbevelen van 18.3.05 inzake de percelen gelegen te*

laattijdig bekrachtigd werden en vervallen zijn; Alleszins deze stakingsbevelen te horen opheffen".

Verder beoogt de oorspronkelijke vordering ook de veroordeling van het Vlaams Gewest tot de gerechtskosten.

3.

Bij (niet bestreden) tussenbeschikking van 7.11.2005 werd het Vlaams Gewest, alvorens recht te doen en bij toepassing van art. 19 Ger.W., verzocht inlichtingen te verschaffen over datum en wijze van kennisgeving van de stakingsbevelen aan de bevoegde stedenbouwkundige inspecteur.

In de bestreden eindbeschikking van 16.1.2006 werd de eis gegrond verklaard: er werd voor recht gezegd dat de stakingsbevelen laat-tijdig bekrachtigd werden en vervallen zijn, de stakingsbevelen op-geheven, en het Vlaams Gewest veroordeeld tot de gerechtskosten.

4.

Op 16.2.2006 werd hoger beroep aangetekend tegen de eindbe-schikking van 16.1.2006.

Het hoger beroep strekt tot hervorming van de bestreden beschikking en tot afwijzing van de oorspronkelijke vordering als ongegrond. Bovendien beoogt het Vlaams Gewest de veroordeling van
ot de gerechtskosten.

5.

concluderen tot ongegrondheid van het hoger beroep en tot veroordeling van het Vlaams Gewest tot de kosten.

6.

LAATTIJDIGHEID VAN DE BEKRACHTIGINGSBESLISSINGEN?

Terwijl het Vlaams Gewest meent dat de bekrachtiging tijdig heeft plaatsgevonden, menen dat deze laattijdig zou hebben plaatsgevonden.

Art. 154 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18.5.1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 26.4.2000 en van 21.11.2003 bepaalt:

"De in artikel 148 bedoelde ambtenaren, agenten of officieren van gerechtelijke politie kunnen mondeling ter plaatse de onmiddellijke staking van het werk, van de handelingen of van het gebruik bevelen indien zij vaststellen dat het werk, de handelingen of de wijzigingen een inbreuk vormen zoals bedoeld in artikel 146 (of wanneer niet voldaan is aan de verplichting van artikel 114, § 2).

Als de in artikel 148 bedoelde ambtenaren, agenten of officieren van gerechtelijke politie ter plaatse niemand aantreffen, dan brengen zij ter plaatse het schriftelijke bevel tot onmiddellijke staking op een zichtbare plaats aan.

Het proces-verbaal van de vaststelling wordt binnen 8 dagen bij aangetekende brief met bericht van ontvangst of bij gerechtsdeurwaardersexploot ter kennis gebracht van de opdrachtgever, de architect en de persoon of aannemer die de werken of handelingen uitvoert. Betreft het bevel de staking van het gebruik van een goed, dan wordt het proces-verbaal op dezelfde manier ter kennis gebracht van de persoon die het goed gebruikt.

Tegelijkertijd wordt bij aangetekende brief een afschrift van het proces-verbaal verzonden naar de burgemeester van de gemeente op wier grondgebied deze werken of handelingen werden uitgevoerd en naar de stedenbouwkundige inspecteur.

Op straffe van verval moet het bevel tot staking binnen 8 dagen na de kennisgeving van het proces-verbaal aan de bevoegde stedenbouwkundig inspecteur, door hem worden bekrachtigd. Die bekrachtiging wordt binnen twee werkdagen per aangetekende brief verzonden naar de personen, vermeld in het derde lid.

De betrokkene kan in kort geding de opheffing van de maatregel vorderen tegen het Vlaamse Gewest. De vordering wordt gebracht voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg in het ambtsgebied waarvan het werk en de handelingen werden uitgevoerd. Boek II, Titel VI van het Gerechtelijk Wetboek is van toepassing op de inleiding en de behandeling van de vordering”.

De laattijdigheid die door en wordt ingeroepen steunt op art. 154, lid 5, eerste zin: de stedenbouwkundige inspecteur zou de bevelen tot staking niet hebben bekrachtigd binnen de 8 dagen na kennisgeving aan hem van de processen-verbaal.

De bekrachtigingsbeslissingen van de stedenbouwkundig inspecteur, die voor de opsporing en vaststelling van stedenbouwkundige misdrijven beschikken over de hoedanigheid van officier van gerecht-

telijke politie/hulpofficier van de Procureur des Konings, vermelden dat de PV's van vaststelling door hem werden ontvangen op 23.3.2005. Dit wordt bevestigd door de stempel "R.O.

AANGETEKEND – 23-03-2005" op het eerste blad van de ter terechtzitting van 19.9.2006 neergelegde PV's. Het Hof acht het dan ook bewezen dat de PV's door de stedenbouwkundige inspecteur werden ontvangen op 23.3.2005.

De dag van de kennisgeving is niet de datum waarop de verzending plaatsvond, maar de datum waarop de zending werd ontvangen. Het Gerechtelijk Wetboek, dat de kennisgeving in afwijking van de regels geldend in het administratief recht situeert op het ogenblik van de afgifte van de verzending, en niet op datum van de ontvangst, is in deze niet van toepassing (zie ook Raad van State, K6, 26.11.1970, arrest nr. Arr.R.v.St., 1970, p. 1048-1050, waarin uitdrukkelijk werd overwogen: "... dat, behoudens uitdrukkelijk daarmee strijdige bepaling, voor de kennisgeving niet gedacht moet worden aan de datum waarop de aangetekende brief is verzonden, maar aan de datum waarop hij is ontvangen..."). Daar het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening niet afwijkt van de administratiefrechtelijke situering van de kennisgeving op de datum van de ontvangst, geschiedde de kennisgeving op 23.3.2005. Overeenkomstig art. 154, lid 5 diende de bekrachtiging te geschieden binnen de 8 dagen NA de kennisgeving.

Daar 31.3.2005 de achtste dag was na de kennisgeving, wordt de bekrachtiging als tijdig aangemerkt, en is er derhalve geenszins sprake van een verval.

7.

Ondergeschikt wordt ook de opheffing van de stakingsbevelen beoogd omdat er geen sprake zou zijn van een aanmerkelijke reliëf-

wijziging en omdat het steenpuin niet bedoeld zou zijn voor de aanleg van een parking.

Het komt het Hof niet toe om zich in de plaats van het bestuur te stellen en aldus de opportuniteit van de opgelegde maatregel te beoordelen. Het Hof kan slechts een marginale toetsing uitoefenen. Het Hof ontwaart geen schending van het Decreet, of van subjectieve rechten van _____ en van _____

De bewering dat de handelingen niet eens vergunningsplichtig zouden geweest zijn, gaat uit van een miskennis van de inhoud van de processen-verbaal en van art. 99 van het voornoemde Decreet.

Bijgevolg is het hoger beroep gegrond.

OM DIE REDENEN
HET HOF

Na beraad, rechtsprekend op tegenspraak,
Gelet op art. 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen
in gerechtszaken;

Verklaart het hoger beroep toelaatbaar en gegrond;

Hervormt de bestreden beschikking:

Opnieuw oordelend over de oorspronkelijke vordering, verklaart deze toelaatbaar doch ongegrond;

Veroordeelt geïntimeerden tot de kosten van beide aanleggen, deze tot op heden aan de zijde van appellant, volgens opgave in conclusie, begroot op 242,94 EUR rechtsplegingsvergoeding.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van
ELF OKTOBER TWEEDUIZEND EN ZES

waar aanwezig waren :

dd. Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Griffier